

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010704
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1119010704.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obvineného J. X. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3Tv/1/2019 zo dňa 11.11.2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04.02.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť Okresnej prokuratúry Bratislava I z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudcu Okresného súdu Bratislava 1 pod sp.zn. 3Tv/1/2019 dňa 11.11.2019 ex cathedra podľa § 241 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v spojení s § 241 ods. 1 Trestného poriadku postúpil trestnú vec obvineného profesionálneho vojaka J. X. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 24.07.2019 v čase o 14.30 hod. ako vodič riadil motocykel zn. U. v obci E. pri železničnej stanici, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou ODI PZ Nové Zámky v zložení npráp. S. T. a práp. R. J. z dôvodu vedenia motocykla bez riadne upevnenej ochrannnej prilby, pričom v čase o 14.31 hod. bol príslušníkmi policajnej hliadky vyzvaný k vykonaniu dychovej skúšky na zistenie alkoholu v dychu certifikovaným prístrojom G. XXXX plus G kedy mu bola nameraná hodnota 0,51 mg/l (1.06 promile) alkoholu v dychu, a pri opakovanej kontrole v čase o 14.56 hod. mu bola nameraná hodnota 0,46 mg/l (0,96 promile) alkoholu v dychu, čím porušil § 4 ods. 2 písm. d) s poukazom na § 5 ods. 1 zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

na prejednanie veliteľovi Vojenského útvaru 4405 Nitra.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že zo skutkovej vety obžaloby vyplýva, že u obvineného namerané z hľadiska vyvodzovania trestnoprávnej zodpovednosti hraničné hodnoty množstva alkoholu v dychu, a to pri prvom meraní 0,51 mg/l (1.06 promile) a pri druhom meraní 0,46 mg/l (0,96 promile). Hranicu medzi zodpovednosťou za priestupok a trestnoprávnou zodpovednosťou predstavuje hodnota 0,48 mg/l (presne ide o hodnotu 0,4762 mg/l alkoholu - 1 promile), nakoľko pri tejto hodnote podľa lekárskej vedy žiadny, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla, nie je schopný bezpečne viesť motorové vozidlo. Uvedené bolo akceptované aj súdnou praxou v rámci posudzovania stavu vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si páchatel privodil vplyvom návykovej látky a v ktorom vykonával zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu. Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že v prípade, ak u páchatela budú namerané hraničné hodnoty tak, ako tomu bolo v posudzovanej trestnej veci, nesmie byť o presnom množstve - hodnoty alkoholu žiadna pochybnosť, a to napríklad aj z hľadiska posudzovania závažnosti činu v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona. V takýchto hraničných prípadoch je nevyhnutné podrobiť osobu páchatela aj lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, aby nebolo žiadnych pochybností o tom, či takáto

osoba skutočne vykonávala danú činnosť v stave vylučujúcom spôsobilosť. Súd prvého stupňa poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.07.2012, sp.zn. 8To/20/2012, vzťahujúce sa na prípad, kde predmetom posudzovania bola nameraná hodnota 0,52 mg/l alkoholu v dychu (1,08 promile alkoholu v krvi), teda ešte o jednu stotinu viac, ako tomu bolo u obvineného prof. vojaka J. X.. V odôvodnení tohto uznesenia krajský súd okrem iného uviedol, že výsledok dychovej skúšky vykonanej overeným meradlom neovplyvňuje len prípustná neistota merania prístroja, ale i celý rad faktorov a rušivých vplyvov ako teplota okolia, jeho relatívna vlhkosť, atmosférický tlak, obsah uhľovodíkov v okolitom prostredí, vibrácie, elektrostatické výboje, elektromagnetické a magnetické polia, otrasy počas transportu, zvyšky alkoholu, liečiv, prípadne iných produktov metabolizmu človeka v ústach a horných dýchacích cestách, tabakový dym vo vydychovanom vzduchu a dokonca aj spôsob, akým osoba, u ktorej je vykonávaná skúška, pred meraním dýcha. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na štúdiu korelácie výsledkov dychových analyzátorov a výsledkov laboratórnej analýzy pracovísk pôsobiacich v Českej republike a Slovenskej republike (Soudní lékařství, 55, 2010, č. 1, str. 8-9), z ktorej výsledkov vyplýva, že hladiny alkoholu zistené pomocou dychových analyzátorov boli zhodné s hladinami zistenými laboratórnym vyšetrením krvi len v 20,8 % a najväčší rozdiel, kedy dychový analyzátor namerá viac, bol až 1,34 promile alkoholu. Krajský súd v Prešove výslovne skonštatoval, že v hraničných prípadoch, za ktorý je možné považovať aj posudzovanú vec (a teda aj trestnú vec, ktorá je predmetom tohto konania), je možné množstvo alkoholu v krvi spoľahlivo zistiť iba jej laboratórnym vyšetrením. Objektívne zistenie presného množstva alkoholu v krvi obvineného (tzn. odberom a vyšetrením krvi) pritom neprichádza v tomto štádiu konania vôbec do úvahy. S uvedenými závermi sa súd prvého stupňa stotožnil, a aplikoval ich na prejednávajúcu vec.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prokurátor v zákonnej lehote dňa 02.12.2019 sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že okresný súd sa vo svojom rozhodnutí opiera o závery ktoré vo svojom uznesení uviedol Krajský súd v Prešove dňa 24.07.2012, sp.zn. 8To/20/2012, a teda, že pri hraničných meraniach by mala policajná hliadka vykonať s podozrivou osobu aj odber krvi, ktorý by bol ako dôkaz hodnovernejší a použiteľný na účely trestného konania. Prokurátor poukazuje na to, že od roku 2011, odkedy je účinné ustanovenie novely Trestného zákona v súvislosti s ustanovením § 289 ods. 1 Trestného zákona, sa v drvivej väčšine prípadov, kedy došlo k vykonaniu dychovej skúšky na zistenie alkoholu v dychu vodiča, za použitia dregera, a bola zistená hodnota presahujúca 0,4762 mg/l - 1 promile, boli súdom tieto hodnoty akceptované a prihliadal na bez toho, aby tieto merania spochybňoval. V prípade, že budeme akceptovať štúdiu, na ktorú sa Okresný súd Bratislava I (Krajský súd v Prešove) odvoláva, došlo by k situácii (štúdiu konštatuje pri porovnaní meraní množstva alkoholu v krvi a meraní množstva alkoholu v dychu, zhodu len v 20,8%) že skutok, ktorý po vykonaní dychovej skúšky vykazuje znaky prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, nebude možné stíhať, nakoľko meranie možno podľa vyššie uvedenej štúdie spochybníť, a to aj napriek dlhoročnej súdnej praxi, kedy uvedené merania a hodnoty boli súdom akceptované. Okresný súd Bratislava I v odôvodnení svojho rozhodnutia spochybňuje obžalobu v tom smere, že sa v danom prípade nejedná o prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ale má sa jednať o priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, a to z dôvodu, že orgánmi činnými v trestnom konaní neboli odstránené pochybnosti a to aj napriek tomu, že u obvineného bola pri dychovej skúške nameraná hodnota alkoholu v dychu nad 1 promile. Prokurátor poukazuje na stanovisko Slovenskej súdnolekárskej spoločnosti k použitiu dychových analyzátorov na zistenie koncentrácie alkoholu vo vydychovanom vzduchu, v zmysle ktorého všeobecne súdnolekársky uznávaného a desaťročia platného triedenia nie je osoba, v ktorej krvi sa nachádza viac ako 0,8 g/kg (promile) alkoholu, resp. v ktorej dychu sa nachádza viac ako 0,38 mg/l alkoholu, schopná byť účastníkom cestnej premávky bez toho, aby neohrozila seba alebo iných účastníkov cestnej premávky. Na základe uvedeného je možné s určitosťou povedať, že pri zistenej koncentrácii nad 0,48 mg/l alkoholu v dychu (resp. nad 1 g/kg alkoholu v krvi) je každý vodič neschopný bezpečne riadiť motorové vozidlo, a takto stanovená koncentrácia s veľkou rezervou zohľadňuje akúkoľvek toleranciu prístroja. Z vyššie uvedeného dôvodu preto prokurátor žiadal, aby Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie.

Krajský súd na podklade sťažnosti prokurátora preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je nedôvodná.

Postupom uvedenom v citovanom ustanovení zákona sťažnostný súd zistil nasledovné skutočnosti:

Prokurátor podal dňa 18.09.2019 2014 na príslušný súd obžalobu na obvineného profesionálneho vojaka J. X. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Obžalobu oprel o dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, a to výpoveď obvineného, výpovede svedkov npráp. S. T. a práp. R. J. a listinné dôkazy. Z týchto vyplýva, že obvinený pred jazdou na babete vypil dve 10 stupňové piva, účinky alkoholu bezprostredne pred jazdou necítil. Nakoľko nemal na hlave prilbu, bol zastavený hliadkou PZ, ktorá ho vyzvala k podrobeniu sa dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu. Pri prvom meraní bola obvinenému zistená hodnota 0,51 mg/l a o 25 minút neskôr 0,46 mg/l alkoholu v dychu. V spisovom materiáli sa nachádza certifikát overenia meracieho prístroja.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd sa plne stotožňuje s dôvodmi, ktoré viedli súd prvého stupňa k právnomu záveru, že nebolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že skutok je trestným činom. Základným princípom platiacim pri rozhodovaní súdov o vine zo spáchania trestného činu je možnosť uznať obžalovaného vinným zo spáchania trestného činu len za predpokladu, že boli odstránené všetky rozumné pochybnosti o okolnostiach, ktoré tvoria znaky skutkovej podstaty trestného činu. Pri trestnom čine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky zákon nešpecifikuje konkrétnym číselným vyjadrením hodnotu návykovej látky v organizme, pri ktorej je vykonávanie činnosti spôsobilé ohroziť život, zdravie alebo majetok. Vzhľadom na to, že táto hodnota pri rôznych návykových látkach u rôznych subjektov s rôznou fyzickou konštitúciou a inými premennými faktormi môže variovať, bola hodnota alkoholu v dychu potrebná pre vznik trestnej zodpovednosti ustálená súdnou praxou vychádzajúcou z vedeckej štúdie, ktorej výsledkom bol záver, že hodnota 1 promile alkoholu v dychu je u každého jedinca takou hodnotou, pri ktorej nie je spôsobilý bezpečne viesť motorové vozidlo. Tento vedecký záver bol súdmi akceptovaný a premietol sa do ustálenej súdnej praxe ako objektivizujúce kritérium stavu vylučujúceho spôsobilosť viesť motorové vozidlo bez ohrozenia života, zdravia a majetku.

V prejednávanej veci nebolo sporným, že obvinený viedol motorové vozidlo - babetu potom, čo požil alkohol, otázkou bolo, či požil alkohol v takej miere, aby dosiahol hodnotu nespôsobilosti bezpečne viesť motorové vozidlo, t.j. 1 promile. Ako vyplýva zo svedeckých výpovedí hliadky PZ, obvinený navonok neprejavoval žiadne známky nespôsobilosti, a on sám vypovedal, že ovplyvnenie alkoholom pred jazdou necítil. V takejto dôkaznej situácii bola skutočná hodnota alkoholu v organizme obvineného počas jazdy jediným determinujúcim kritériom pre vznik jeho trestnej zodpovednosti. Obvinenému bola najprv nameraná hodnota 0,51 mg/l, čo zodpovedá 1,06 promile, a následne pri druhom meraní uskutočnenom o 25 minút neskôr 0,46 mg/l, t.j. 0,96 promile. To znamená, že jediným dôkazom svedčiacim pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu je výsledok prvého merania. Prihliadajúc na výsledky spomínanej vedeckej štúdie o korelácii výsledkov dychovej analýzy a výsledkov laboratórnej analýzy pracovísk pôsobiacich v Českej republike a Slovenskej republike o tom, že zhoda v hladine alkoholu zistených z dychu a z krvi je len 20,8 %, aj sťažnostný súd dospel k záveru, že bez ďalšieho potvrdzujúceho dôkazu nie je možné vznik trestnej zodpovednosti vyvodit' len z jedného

merania hladiny alkoholu v dychu, samozrejme v prípadoch, kedy niet dôkazov iného druhu o miere ovplyvnenia páchatela alkoholom.

Na základe uvedených skutočností sťažnostný súd tiež dospel k záveru, že neboli odstránené všetky rozumné pochybnosti o rozobratom znaku skutkovej podstaty, a preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď dospel k záveru, že skutok nie je trestným činom. Nepochybil ani v konštatácii, že by mohol byť priestupkom proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený je profesionálnym vojakom a jeho služobný pomer trvá, bolo potrebné v zmysle § 151 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov postúpiť jeho trestnú vec na prejednanie veliteľovi vojenského útvaru, ktorého príslušníkom je obvinený.

Sťažnostný súd nezistil dôvody pre zmenu či zrušenie napadnutého uznesenia, toto považuje za vecne správne a zákonné, preto sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.